

# Slová Benedikta XVI. mladým

Ako budovať priateľstvo s Kristom? Ako vniesť radosť do každodenného života? Čo nám chýba k uskutočneniu odvážnych rozhodnutí?

03.04.2007

## Boží priatelia

Apoštoli boli Ježišovými priateľmi a sprevádzali ho na všetkých jeho cestách. Cesta z Galiley do Jeruzalema sa však nediala len na vonkajšej, fyzickej úrovni. Apoštoli

zároveň podstúpili duchovnú púť, počas ktorej sa učili viere v Ježiša Krista a nebolo to pre nich jednoduché, veď boli ľudia ako my. Práve preto sú však pre nás vzorom, ako poznávať Ježiša, milovať ho a veriť mu. (*Generálna audiencia, 9. augusta 2006*). **Blízko pri Ježišovi**

Môžeme si predstaviť, že Filip sa slovami, ktoré pôvodne adresoval Natanaelovi, obracia aj na nás. Slová „pod' a uvidíš“ povzbudzujú k osobnému zaujatiu. Apoštol sa snažil spoznať Ježiša zblízka. Priateľstvo skutočne potrebuje blízkosť, dokonca z nej do istej miery žije. Napokon nesmieme zabudnúť, že podľa toho, čo píše Marek, Ježiš si vybral Dvanástich so základným cieľom, aby “boli s ním” (Mk 3,14), to znamená aby s ním zdieľali jeho život a naučili sa priamo od neho nielen spôsobu jeho správania, ale predovšetkým to, kým Ježiš je.

Neskôr, v liste sv. Pavla Efezanom čítame, že je dôležité „učiť sa o Kristovi“ (4,20), teda nie iba veľa počúvať jeho učenie, ale viac Ho spoznávať osobne, totiž jeho ľudskosť a Božstvo, jeho tajomstvo, jeho krásu. On je v skutočnosti nielen Majstrom, ale aj priateľom, ba dokonca bratom. Ako by sme ho mohli spoznať, keby sme ostali vzdialení? Dôvernosť, blízkosť, zvyk odhaľujú skutočnú identitu Ježiša Krista. Hľa: to je presne to, čo spomína apoštol Filip. Slovom „pod a uvidíš“ nás pozýva k načúvaniu, odpovedaniu a spoločenstvu s Ježišom počas každého dňa. (*Generálna audiencia, 6.septembra 2006*). **Mladí a záväzky**

*Svätý Otec, presne pred rokom sa konalo stretnutie s mladými v Kolíne. Stretli ste sa s nesmiernou ochotou mladých prijať druhých a vy sám ste boli veľmi milo prijatý. Chystáte špeciálne posolstvo mladým na ďalšie stretnutie?*

Predovšetkým by som chcel povedať, že som veľmi rád, že je veľa mladých ľudí, ktorí sa chcú stretávať, byť spolu vo viere a robiť niečo dobré.

Pohnútky konať dobro sú v mladých ľuďoch veľmi silné, čo vidno napríklad na ich zaangažovaní v dobrovoľníckej činnosti.

Rozhodnutie prispieť svojim dielom k pomoci núdznym tohto sveta je úžasnou vecou. Preto by mohlo byť témou povzbudenie v tejto oblasti: Do toho! Hľadajte príležitosti, ako konať dobro! Svet potrebuje vašu túžbu a rozhodnutie konať dobro!

Ďalším posolstvom by mohla byť odvaha uskutočňovať definitívne rozhodnutia. Mladí ľudia sú veľmi štedrí, avšak keď stoja pred rizikom celoživotného záväzku, či už je to manželstvo alebo kňazské povolanie, majú strach.

Svet sa dramaticky mení. Dnes je možné narábať so svojím životom,

ako sa nám zachce a čakať, čo prinesie nepredvídateľná budúcnosť. Bojíme sa, že rozhodnutia na celý život by mohli byť obmedzením našej osobnej slobody a stratou voľnosti pohybu.

Obnovte svoju odvahu robiť definitívne rozhodnutia, pretože ony nám pomáhajú rásť, posúvať sa ďalej a dosiahnuť v živote niečo veľké. Sú to jediné rozhodnutia v našom živote, ktoré neničia našu slobodu, ale ponúkajú nám správne nasmerovanie. Nebojte sa riskovať tento, takpovediac, skok do neznáma a tak naplno objasť život. Toto je myšlienka, ktorú by som mladým veľmi chcel odovzdať. (*Interview, 5. augusta 2006*). **Rásť v odvahe**

Dobrá výchova vedie k odvahe uskutočňovať záväzné rozhodnutia, ktoré sú dnes považované za okliešťujúce pre našu slobodu. V skutočnosti sú však nevyhnutné pre

náš rast a tiež k tomu, aby sme v živote dosiahli niečo veľké, obzvlášť aby naša láska dozrievala v celej svojej kráse. Záväzné rozhodnutia potvrdzujú našu slobodu a dávajú jej pravý zmysel.

Z tohto záujmu o ľudskú osobu a jej formáciu vyplýva naše „nie“ falošným a degradovaným formám lásky a slobody, ktoré sa zredukovali na kalkulovanie a manipuláciu. Naše „nie“ je v podstate „ánom“ autentickej láske a životu v súlade s Božím plánom. (*Address, 19.októbra 2006*). **Krása svätosti a bohatý mladík**

Dnes sa Cirkvi predkladajú k uctievaniu štyria noví svätci: Rafael Guízar y Valencia, Filippo Smaldone, Rose Venerini and Théodore Guérin. Ich mená neostanú zabudnuté.

Ako protiklad dostávame obraz bohatého mladíka z evanjelia. Jeho meno nepoznáme, možno by ho však

evanjelisti zaznamenali, ak by kladne odpovedal na Ježišovo pozvanie a stal by sa jeho učeníkom.

V tejto skutočnosti sa odráža téma dnešnej bohoslužby slova: ak človek vkladá svoju dôveru do bohatstva tohto sveta, nedosiahne plnosť života a pravú radosť. Ak sa však dôverujúc Bohu vzdá sám seba a materiálnych dobier kvôli nebeskému kráľovstvu, v tomto živote veľa stratí, v skutočnosti však získa všetko.

Svätý je ten človek, ktorý odpovedajúc s radosťou a veľkodušnosťou na Kristovo volanie, zanecháva všetko, aby Ho mohol nasledovať. Tak ako Peter a ostatní apoštoli, ako svätá Tereška Ježiškova a nespočítateľní ďalší Boží priatelia, ako novodobí svätí, ktorí kráčali namáhavou ale aj obohacujúcou cestou evanjelia a už v tomto živote zakúsili stonásobnú úrodu, prenasledovania a súdy a nakoniec

získali večný život. (*Homília, 15.októbra 2006*). **Radosť tých, čo dôverujú v Pána**

Ale ako sa stať svätými, priateľmi Boha?

Byť svätým určite neznamená konať nezvyčajnú prácu, venovať sa mimoriadnym aktivitám, či vlastniť výnimočné charizmy. Byť svätým vyžaduje v prvom rade načúvať, čo nám hovorí Ježiš a potom Ho nasledovať a nestratiť odvahu, keď prídu ťažkosti. „Ak mi niekto slúži,“ varuje nás, „nech ma nasleduje! A kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude mne slúžiť, toho poctí Otec“ (Jn 12,26).

Ako pšeničné zrnko zasadené v zemi, tí, čo dôverujú Bohu a úprimne Ho milujú, neváhajú odumrieť sami sebe. Lebo „kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život nenávidí na tomto svete, zachráni si ho pre večný život“ (Jn 12,25).

Skúsenosť Cirkvi ukazuje, že i keď rôzne formy svätosti vedú rozličnými cestami, predsa každá z nich vedie cestou kríža a sebazaprenia.

Životopisy svätých opisujú mužov a ženy, ktorí keď sa chceli podriadiť Božej vôli, museli podstúpiť nevýslovné boje, utrpenie, prenasledovanie a mučenie. Obstáli vo svojom záväzku. „To sú tí, čo prichádzajú z veľkého súženia: oprali si rúcha a zbielili ich v Baránkovej krvi“ (Zjv 7,14). Ich mená sú zapísané v knihe života (porov. Zjv 20,12) a nebo je ich večným príbytkom.

Príklad svätých nás nabáda kráčať rovnakou cestou a zažiť radosť tých, ktorí dôverujú Bohu. Jediným skutočným dôvodom smútku a nešťastia je, keď žijeme od Neho vzdialení.

Svätosť si vyžaduje neprestajné úsilie, je však možná pre všetkých, lebo viac ako dielom človeka, je

darom Boha, trojnásobne svätého (porov. Iz 6, 3).

V druhom čítaní apoštol Ján poznamenáva: „Pozrite, akú veľkú lásku nám daroval Otec: voláme sa Božími deťmi a nimi aj sme.“ (1Jn 3,1). Je to Boh, ktorý nás prvý miloval a urobil nás svojimi adoptívnymi synmi v Ježišovi.

Všetko v našom živote je darom jeho lásky: ako ostať ľahostajnými pred takým veľkým tajomstvom? Ako neodpovedať na lásku Nebeského otca životom vďačných detí? On sa o nás stará bez ohľadu na naše hriechy a našu nevďačnosť; nenecháva nás samotných v područí nepriateľských a neznámych síl, ale s láskou nás vedie a podopiera vo svojej milosrdnej prozreteľnosti. V Kristovi nám daroval samého seba, ukázal nám a prejavil svoju večnú a dokonalú svätosť a volá nás do hlbokého osobného vzťahu.

Čím viac napodobňujeme Ježiša a zjednocujeme sa s ním, tým väčšmi vstupujeme do tajomstva Božej svätosti. Objavujeme, že sme ním nekonečne milovaní, a to nás pobáda, aby sme aj my milovali bratov.

Láska vždy zahŕňa akt sebazaprenia, straty svojho „ja“ a práve toto nás robí šťastnými. (*Homília, 1. novembra 2006*). **Mladí**

Mladí chcú vedieť, či Boh existuje a čo nám hovorí. Z toho vyplýva, že napriek všetkým ťažkostiam dnešnej doby, mladí sú ochotní. Vedia sa zapáliť pre dobro. Preto musíme urobiť všetko, čo je v našich silách, aby sme udržali pre živote tento plameň, ktorý sa ukazuje pri príležitostiach ako Svetové dni mládeže.

Čo máme robiť? To je častá otázka... Myslím si, že pod vedením biskupov by sme mali nájsť spôsob, ako

integrovať mladých ľudí do farností, aby boli kvasom farského života a zároveň nájsť pre týchto mladých vhodné aktivity aj mimo farnosti. Tieto dve veci musia ísť ruka v ruke. Je potrebné viesť mladých, aby sa rôznymi spôsobmi zapájali nielen do života farnosti, ale aj diecézy.

V súčasnosti je veľmi dôležité vyskúšať si aj dobrovoľnícku činnosť. Nemôžeme nechať mladých napospas diskotékam, treba im dať úlohy, pri ktorých sa budú cítiť potrební a schopní vykonať niečo dobré. Spolu s pohnútkou robiť niečo užitočné pre ľudstvo, pre jednotlivca, či skupinu, mladí objavia v sebe motiváciu aj k záväzkom.

Považujem za nesmierne dôležité, aby mladí naozaj našli úlohy, ktoré ukážu, že sú potrební, ktoré ich budú viesť na ceste služby inšpirovanej Kristovou láskou k ľuďom, aby aj oni sami hľadali zdroj sily a obetavej

lásky. (*Address, 31. augusta, 2006*).

## **Humor**

*Akú rolu zohráva humor v živote pápeža?*

Nie som človek, ktorý neustále vymýšľa vtipy. Ale myslím si, že je dôležité byť schopný vidieť humornú stránku života a jeho radostnú dimenziu a nebrať všetko príliš tragicky.

Myslím, že je to dôležité aj v mojom úrade. Jeden spisovateľ raz napísal, že anjeli vedia lietať, pretože sa neberú príliš vážne. Možno aj my by sme mohli trochu lietať, keby sme si nenamýšľali, akí sme dôležití. (*Interview, 5. augusta, 2006*).

---

sk-sk/article/slova-benedikta-xvi-  
mladym/ (12.04.2026)